

Отже, виникає необхідність у розробці та впровадженні загальних вимог до інформації, що повинна надходити акціонерам. Така інформація повинна розкривати якісну оцінку корпоративних характеристик підприємства: структуру власності і корпоративний контроль, прозорість діяльності вищого керівництва і відповідальність перед акціонерами, характер конфліктів корпоративних інтересів, ділову репутацію акціонерного товариства.

Підсумовуючи вищенаведене, можна стверджувати, що правильна організація бухгалтерського обліку дозволяє запобігти виникненню проблем в діяльності акціонерного товариства, забезпечує прийняття правильних рішень акціонерами, що, як наслідок, сприяє стабільності і розвитку товариства.

При всіх складнощах і суперечностях становлення і розвитку акціонерної форми організації господарської діяльності в нашій країні за нею майбутнє, оскільки вона викликана до життя ринковою економікою. Акціонування як засіб максимальної мобілізації існуючих ресурсів і стимулів підвищення ефективності господарювання може стати одним із головних кроків на шляху до становлення соціально орієнтованої ринкової економіки.

Література.

1. Про акціонерні товариства : Закон України від 17 вересня 2008 р. № 514-VI [Електронний ресурс]// Відомості Верховної Ради України. – 2008. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Акционерное дело: учебник / В.А. Галанов, З.К. Голда, О.А. Гришина и др.; под ред. В.А. Галанова. – М.: Финансы и статистика, 2003. – 544 с.
3. Кравченко Р.С. Корпоративное управление: обеспечение и защита права акционеров на информацию (российский и англо-американский опыт). – М.: Спартак, 2002. – 112 с.
4. Шлыков В.В. Комплексное обеспечение экономической безопасности предприятия: [учеб. пособие] / В.В. Шлыков. – СПб.: «Алетейя», 1999. – 138 с.
5. Тарасова О.В. Проблеми формування капіталу підприємств корпоративного сектору економіки / О.В. Тарасова // Економіка харчової промисловості. – 2011. – № 1 (9). – С. 40-44.

ВНУТРІШНІЙ АУДИТ ГРОШОВИХ КОШТІВ В КАСІ ПІДПРИЄМСТВ

*Сергєєва М.М., студентка,
Малахов В.А., к.е.н., доцент,
Харківський навчально-науковий інститут ДВНЗ «УБС»*

В умовах ринкової економіки підприємства постійно підтримують фінансові взаємовідносини з іншими підприємствами, організаціями, робітниками підприємства та окремими особами. Грошові кошти – це найбільш ліквідний актив будь-якого підприємства, що використовується в

усіх сферах діяльності підприємства. Так як кошти приймають безпосередню участь на всіх етапах діяльності підприємства, вони найчастіше стають об'єктами зловживань та розкрадань.

Дослідженню проблем аудиту грошових коштів приділяють увагу багато вітчизняних вчених, зокрема, Бутинець Ф. Ф., Власюк Г. В., Волик Н. Г., Кот О. С., Шевчук В., Очеретько Т. І., Євсеєнко В. О., Соболева В. М., Гуцаленко Л. В., Гришко Н. В., Ковальова О. В., та ін. Однак проблеми проведення аудиту грошових коштів досі залишаються одним з основних обговорюваних питань в аудиті, і потребують подальших досліджень.

Статтею 8 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» зазначено, що підприємство самостійно «розробляє систему і форми внутрішньогосподарського (управлінського) обліку, звітності і контролю господарських операцій, визначає права працівників на підписання бухгалтерських документів» [1].

Внутрішній аудит грошових коштів повинен бути спрямований на підтвердження правильності організації та методики ведення бухгалтерського обліку грошових коштів вимогам чинного законодавства з метою надання рекомендацій, спрямованих на вдосконалення системи обліку та підвищення ефективності використання грошових коштів.

Під час проведення внутрішнього аудиту грошових коштів в касі підприємства необхідно вирішити наступні завдання:

- визначити оптимально необхідний залишок коштів в касі підприємства;
- перевірити достовірність відображення в обліку надходжень, наявності та вибуття готівкових коштів;
- встановити чи дотримується бухгалтер вимог щодо документального оформлення операцій з грошовими коштами;
- здійснити контроль за дотриманням вимог касової та розрахункової дисципліни;
- здійснити контроль за лімітом грошових коштів в касі підприємства;
- провести аналіз грошових коштів.

Внутрішній аудитор перевіряє своєчасність і повноту проведення інвентаризації грошових коштів у касі та порівнює результати актів інвентаризації із даними бухгалтерського обліку. При наявності грошових коштів у іноземній валюті внутрішній аудитор визначає правильність перерахунку суми іноземної валюти у національну валюту України – у гривні.

До основних джерел інформації, які необхідні для аудиту касових операцій, можна віднести наступні (табл. 1)

Здійснюючи аудит касових операцій, аудитор підприємства слід керуватися Положенням про ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затвердженим постановою Правління Національного банку України від 19.02.2001 № 72.

На заключному етапі роботи внутрішній аудитор складає звітний документ. Його структура, зміст і порядок складання регламентуються внутрішніми стандартами і положеннями про підрозділ внутрішнього аудиту

підприємства. Він готується з метою доведення до керівництва організації відомостей про зловживання чи розкрадання коштів, недоліки в обліку і організації з метою підвищення ефективності їх використання [2].

Таблиця 1

Джерела інформації для аудиту касових операцій

Група документів	Документ
Узагальнюючі реєстри обліку і звітності	– головна книга; – баланс підприємства.
Синтетичні реєстри обліку касових операцій	– журнал № 1, № 2; – відомості № 1а, № 2а
Аналітичні і первинні документи з обліку касових операцій	– касова книга; – прибуткові і видаткові касові ордери; – чеки на отримання готівки; – виписки банку.
Первинні документи з обліку розрахунків з підзвітними особами	– авансові звіти; – посвідчення на відрядження тощо.
Зовнішні документи	– повідомлення банків про встановлення ліміту каси та ін.

Тож як бачимо з вище наведеного матеріалу, внутрішній аудит грошових коштів має вагомe значення для підприємств. Правильна організація контролю грошових коштів дозволить запобігти зловживанню ними та підвищить ефективність їх використання, що в свою чергу підвищить показники діяльності підприємства.

Література.

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» зі змінами та допов. за станом на 01.01.2018р. (Офіційний веб-портал Верховної ради України). – URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.
2. Сметанко О.В. Узагальнення результатів роботи служби внутрішнього аудиту / О.В. Сметанко // Економічні науки. – 2011. – №6 – С. 10-18.

УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Сколотій І.В., к.е.н., доцент,

Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва

Недостатня розробленість організаційно-методичних положень формування системи управлінського обліку та технологічні особливості, властиві аграрному сектору, ускладнюють організацію інформаційного забезпечення системи управління виробничими процесами, знижують оперативність управління. Це вимагає розробки принципово нових підходів до управління підприємством, спрямованих на формування та забезпечення успішної реалізації конкурентної тактики і стратегії підприємницької діяльності. Процес прийняття управлінських рішень потребує постійного